Canonul din Duminica a III-a a Sfântului şi marelui Post a Sfintei Cruci (Triod)

Predici la Duminica a III-a a Sfântului şi marelui Post (a Sfintei Cruci) (7.Triod):

https://www.academia.edu/42615282/Predici_la_Duminica_a_III_a_a_Sf%C3%A2ntului_%C5%9Fi_marelui_Post_a_Sfintei_Cruci_7_Triod_

https://archive.org/details/7.-duminica-sf.-cruci

***

Materiale despre Sfânta cruce:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20Cruce

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2nta+cruce

&&&

facerea Sfântului părintelui nostru
Teodor Studitul

Cântarea 1-a

Irmos: Ziua Învierii, să ne luminăm, popoare! Paştile Domnului, Paştile! Că din moarte la viaţă şi de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pre noi cei ce cântăm cântare de biruinţă!

Ziua aceasta de prăznuire este că prin învierea lui Hristos moartea s-a arătat deşartă; razele vieţii au răsărit, Adam sculându-se dănţuieşte cu bucurie; pentru aceasta strigăm, cântând, cântare de biruinţă.

Ziua aceasta este a închinării cinstitei cruci; veniţi toţi la dânsa. Că revărsând razele cele luminoase ale învierii lui Hristos, le pune înainte. Să o sărutăm deci, sufleteşte bucurându-ne.

Arată-te Crucea Domnului cea mare; arată-mi acum dumnezeiescul chip al frumuseţii tale, învrednicindu-mă a fi închinător laudei tale; că strig către tine ca şi către o însufleţită şi te sărut.

Să laude cu un glas cerul şi pământul, că pusă este înaintea tuturor prea fericita Cruce, pe care pironindu-se trupeşte, Hristos s-a jertfit pe aceasta să o sărutăm, sufleteşte bucurându-ne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

O, Treime după feţe, Unime după chip, Părinte, Fiule şi Duhule; Unime întocmai puternică în sfat, în voinţă şi în stăpânirea puterii, păzeşte lumea Ta, pace dăruindu-i.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Neştiind nicicum ispită de bărbat, Fecioară, ai născut prunc fără sămânţă; şi prin acea prea curată naştere aduci pe Făcătorul tuturor, pe Hristos Dumnezeu. Deci pe Acela roagă-L, să împace toată lumea.

Catavasie: Dumnezeiescul Moise a însemnat mai înainte de demult în Marea Roşie, Crucea Ta când a trecut pe Israil, tăind marea cu toiagul, cântându-Ţi cântare de ieşire, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veniţi să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minuni, ci din Izvorul nestricăciunii, din Hristos, cel ce a izvorât din mormânt, întru carele ne întărim.

Veniţi să cântăm cântare nouă, prăznuind pierzarea iadului; că Hristos s-a sculat din mormânt, omorând moartea şi mântuind toată lumea.

Veniţi credincioşilor să scoatem apă nu din fântâna care izvorăşte apă stricăcioasă, ci din izvorul luminării; închinându-ne Crucii lui Hristos, întru care ne şi lăudăm.

Sărutând acum Crucea Ta, pe care a închipuit-o oarecând Moise cu palmele, biruim Stăpâne, Hristoase, pe Amalic cel netrupesc şi ne şi mântuim prin ea.

Cu ochi şi cu buze curate, începând cântare de bucurie, să ne închinăm credi-cioşilor cu bucurie Crucii Domnului, întru cântări lăudându-o.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Pe un Dumnezeu fără început, în trei ipostasuri, cinstesc, pe cel nedespărţit după chipul fiinţei: Pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul cel viu, întru carele ne-am botezat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Moise a văzut de demult în rug, cu închipuire, taina ta, Curată; că precum pe acela văpaia nu l-a ars, aşa nici pântecele tău focul Dumnezeirii.

Catavasie: Întăreşte-mă, Stăpâne Hristoase, cu Crucea Ta pe piatra credinţei, ca să nu se clătească gândul meu de năvălirile răului vrăjmaş; că numai Tu însuţi eşti sfânt.

Sedealna, glasul al 6-lea: Crucea Ta, Doamne, s-a sfinţit, căci cu dânsa se fac tămăduirile celor bolnavi întru păcate; printr-însa cădem înaintea Ta, miluieşte-ne pe noi.

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui, că Sfânt este.

Astăzi s-a plinit cuvântul proorocului; că iată ne închinăm la locul unde au stătut picioarele Tale, Doamne. Şi gustând din lemnul mântuirii, am aflat mântuire din patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Numai cât s-a înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morţii s-au clintit, Doamne; că pe carele l-a înghiţit iadul cu poftă, l-a liberat cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, sfinte; pentru care Te slăvim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, carele de bunăvoie s-a pironit pe Cruce şi a înviat din morţi, pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 4-a

Irmos: La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum, să stea împreună cu noi şi să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit luminat: astăzi este mântuirea lumii, că a Înviat Hristos, ca cel atotputernic.

Iată a înviat Hristos! zis-a îngerul mironosiţelor femei; nu plângeţi; ci mergând spuneţi apostolilor: Bucuraţi-vă! Astăzi este mântuirea lumii; tirania vrăjmaşului a pierit cu moartea.

Bucuria cea pentru închinarea Crucii Tale, cea purtătoare de viaţă, astăzi întâmpinându-o Hristoase, întâmpinare facem prea sfintelor Tale patimi, pe care le-ai suferit pentru mântuirea lumii, Mântuitorule, ca un puternic a toate.

Astăzi se face bucurie în cer şi pe pământ, că se arată lumii semnul lui Hristos, întreit fericita Cruce; că aceasta punându-se înainte, izvorăşte celor ce se închină ei dar pururea curgător.

Ce-ţi vom aduce Ţie, Hristoase? Că ne-ai dat cinstita Cruce să ne închinăm ei, pe care s-a vărsat sângele Tău cel prea sfânt şi s-a ţintuit trupul Tău cu piroane; pe care acum sărutându-o îţi mulţumim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Laud trei ipostasuri ale unei Dumnezeiri, ale firii adică celei singure prin sine fără despărţire; mărturisind pe Tatăl fără început, pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, o Domnie pe un scaun, o împărăţie întocmai, o Stăpânie veşnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Numai tu, curată, te-ai arătat între femei odor prea minunat, lucru înfricoşat; că tu ai înnoit firea, născând fără sămânţă, rămânând iarăşi Fecioară ca şi mai-nainte; că Cel ce s-a născut din tine este Dumnezeu adevărat.

Catavasie: Pe Cruce văzându-Te pe Tine, puternice, luminătorul cel mare de cutremur cuprinzându-se, şi-a strâns şi şi-a ascuns razele şi toată zidirea, a lăudat, cu frică, îndelungă răbdarea Ta; că s-a umplut, pământul de lauda Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Să mânecăm cu mânecare adâncă şi în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului, şi să vedem pe Hristos, Soarele dreptăţii, tuturor viaţă răsărind.

Răsărit-ai din mormânt lumii, lumina cea neapusă, strălucind nestricăciune şi micşorând, Doamne, mâhnirea cea de moarte din marginile lumii, ca un îndurat.

Să ne apropiem curăţiţi cu postul, cu căldură să sărutăm lemnul cel prea sfânt cu laude; pe carele Hristos răstignindu-se, a mântuit lumea ca un milostiv.

Dănţuiesc cu veselie astăzi Cetele îngerilor, pentru închinarea Crucii Tale; căci cu dânsa ai sfărâmat taberele dracilor, Hristoase, mântuind neamul omenesc.

Alt Rai s-a cunoscut, Biserica, ca şi cel mai dinainte, având lemn purtător de viaţă, Crucea Ta, Doamne, din care prin atingere luăm nemurire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Trei împreună fără de început slăvesc, pe un Dumnezeu întru o fiinţă; pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul, o lumină întreit strălucitoare, o împărăţie întocmai stăpânitoare, în unime neamestecată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai după legea firii, dar mai presus de lege; că numai naşterea ta a fost fără de sămânţă. Felul naşterii tale este înfricoşat şi gândindu-se, Ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Catavasie: Mânecând, Te lăudăm pe Tine, Mântuitorule îndurate, aflând pace prin Crucea Ta, prin care ai înnoit neamul omenesc, ducându-ne pe noi la lumină ne-înserată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Pogorâtu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului, şi ai sfărâmat încuietorile cele veşnice, care ţineau pe cei legaţi, Hristoase, şi a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Sfărâmând moartea, Hristoase, ai înviat ca un împărat, chemându-ne pe noi din cămările iadului, spre desfătarea Împărăţiei Cerurilor, în pământul nemuririi.

Bucurându-ne întru cântări dumnezeieşti, să strigăm lui Dumnezeu credincioşii, sărutând Crucea Domnului; că izvorăşte izvor de sfinţenie tuturor celor din lume.

Se plineşte glasul scriitorului de cântări: Că iată ne închinăm aşternutului prea curatelor Tale picioare, Atotputernice, cinstitei cruci, lemnului celui prea dorit.

Lemnul pe carele l-a văzut băgat în pâinea Ta proorocul cel plângător, adică Crucea Ta îndurate sărutându-o, lăudăm legăturile Tale, îngroparea, suliţa şi piroanele.

Sfânta Cruce, pe care ai primit, Hristoase, să o porţi pe umeri şi să Te înalţi pe dânsa şi cu trupul să Te răstigneşti, sărutându-o, luăm putere asupra nevăzuţilor vrăjmaşi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Unime în trei feţe o laud şi Treimii întru o fiinţă mă închin; unui Dumnezeu, unime întreită, unei lumini întreit strălucitoare, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Minune mai mare decât toate minunile întru tine s-a arătat, Ceea ce eşti mieluşea neîntinată. Că ai născut pe Mielul, cel ce a şters păcatul lumii. Pe carele roagă-L cu dinadinsul, pentru cei ce te laudă pe tine.

Catavasie: Chipul dumnezeieştii cruci, Iona mai-nainte l-a însemnat în pântecele chitului, cu palmele întinse, şi a ieşit din fiară, mântuindu-se cu puterea Ta Cuvântule.

Condac glasul al 7-lea: Nu mai păzeşte încă sabia cea de văpaie uşa Edenului. Că într-însa a venit prea slăvită legătură, lemnul Crucii; acul morţii şi biruinţa iadului s-a gonit; că de faţă ai stătut Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intraţi iarăşi în Rai.

Icos: Trei cruci a înfipt Pilat în Golgota: două tâlharilor şi una Dătătorului de viaţă. Pe care, văzându-o iadul, a zis celor de jos: O, slugile mele şi puterile mele, cine este cel ce a înfipt piron în inima mea? Cu suliţă de lemn m-a împuns fără de veste şi mă rup. La cele dinlăuntru ale mele mă doare, pântecele meu se chinuieşte, simţirile îmi tulbură duhul şi mă silesc a lepăda din mine pe Adam şi pe cei din Adam, care îmi sunt daţi prin lemn; că lemnul pe ei iarăşi îi duce în Rai.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-se om, pătimeşte ca un muritor, şi prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel ce Unul este binecuvântat Dumezeul părinţilor şi prea slăvit.

Înviat-ai din mormânt a treia zi, Doamne, ca cel ce doarme, ucigând pe portarii iadului cu dumnezeiasca putere şi ai sculat pe strămoşii cei de demult, Dumnezeul părinţilor, Cel ce însuţi eşti binecuvântat şi prea slăvit.

Dănţuind cu alăuta de cântări, să ne bucurăm astăzi popoare întru închinarea Crucii, slăvind pe Hristos, cel ce s-a răstignit pe dânsa, pe Dumnezeul părinţilor, Cel singur binecuvântat şi prea slăvit.

Cela ce ai arătat organul morţii vistierie de viaţă, pe care lumea o sărută, adică Crucea Ta, împărate al tuturor; sfinţeşte pe cei ce se închină ei, Dumnezeul părinţilor, Cela ce însuţi eşti binecuvântat şi prea slăvit.

Cela ce însuţi eşti milostiv şi îndurat, Iisuse, luminează, sfinţeşte pe cei ce se închină cu credinţă Crucii Tale şi dumnezeieştilor patimi; Dumnezeul părinţilor, Cel ce Însuţi eşti binecuvântat şi prea slăvit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Laud unimea, Dumnezeirea cea în trei ipostasuri; că lumină este Tatăl, lumină Fiul, lumină Duhul, rămânând lumină nedespărţită după unimea cea firească şi cu trei raze ale feţelor strălucind.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tu eşti propovăduirea cea cu multe numiri a tuturor proorocilor; că uşă a lui Dumnezeu, năstrapă de aur, pământ sfânt te-ai arătat, Fecioară dumnezeiască mireasă, născând cu trup pe Iisus Hristos, Dumnezeul părinţilor, cel prea slăvit.

Catavasie: Cela ce ai mântuit pe tineri din văpaie, ai venit pe pământ luând trup şi pe Cruce pironindu-Te, mântuire ne-ai dăruit nouă, Hristoase, cel singur binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi prea slăvit.

Cântarea a 8-a

Irmos: Această numită şi sfântă zi, una a sâmbetelor, Împărătească şi Doamnă, al praznicilor praznic şi sărbătoare este a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pre Hristos întru toţi vecii.

Pentru ce ţineţi acum miresme în mâini şi pe cine căutaţi? Cel ce s-a arătat acum femeilor la mormânt, a strigat: S-a sculat Hristos, Dumnezeul nostru, ridicând firea noastră cea omenească din temniţele iadului.

Bucură-te, lemn de trei ori fericit şi dumnezeiesc, Cruce, lumina celor din întuneric, care arăţi mai înainte cu strălucirea ta razele învierii lui Hristos, în lumea cea cu patru părţi; învredniceşte pe toţi credincioşii să ajungă Paştile.

Tot în această zi miros miresmele dumnezeiescului vas de mir, lemnul cel cu mireasmă de viață, Crucea lui Hristos. Să mirosim mirosul cel de Dumnezeu însuflat, închinându-ne ei cu credinţă în veci.

Vino Eliseie proorocule, spune de faţă ce lemn a fost acela pe care l-ai băgat în apă? Crucea lui Hristos, prin care ne-am tras din adâncul stricăciunii, închinându-ne ei cu credinţă în veci.

Mai-nainte închipuind Iacov de demult Crucea Ta, s-a închinat vârfului dumnezeiescului toiag al lui Iosif, cunoscându-o mai-nainte a fi aceasta sceptrul cel înfricoşat al împărăţiei Tale, Hristoase; căreia acum ne închinăm cu credinţă în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

O fiinţă în trei feţe slăvesc, fără amestecare, câte treie osebite după ipostasuri; că după chipul firii nu despart pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul; că un Dumnezeu este peste toate în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tu una dumnezeiască mireasă, Marie, te-ai arătat între maici Fecioară, născând fără bărbat pe Mântuitorul Hristos şi păzind pecetea curăţiei; pe tine te fericim credincioşii în veci.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

În groapa leilor aruncat fiind oarecând marele între prooroci Daniil, mâinile, în chipul Crucii întinzându-şi, nevătămat s-a păzit de mâncarea acelora; binecuvântând pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum şi te bucură Sioane; iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veseleşte-te întru Învierea Celui născut al tău.

În mormânt Te-ai pogorât, dătătorule de viață, Dumnezeule, şi ai sfărâmat toate încuietorile şi zăvoarele şi pe morţi i-ai înviat, care strigau: Slavă învierii Tale, Hristoase Mântuitorule, Atotputernice.

Mormântul Tău, Hristoase, mi-a izvorât viață; că venind Tu de faţă cel ce ţii viaţa, ai strigat celor ce locuiau în morminturi: Cei din legături dezlegați-vă, că Eu am venit în lume răscumpărare.

Să salte cu laude toate lemnele pădurii, văzând lemnul Crucii, cel de un nume cu dânsele, sărutându-se astăzi; pe carele Hristos şi-a înălţat capul, precum profeţeşte dumnezeiescul David.

Eu, cel ce am murit prin pom, te-am aflat pe tine pom de viață, purtătoare de Hristos, Crucea mea, păzitoarea mea cea nebiruită, puterea cea tare asupra dracilor; ţie mă închin astăzi strigând: Sfinţeşte-mă cu mărirea ta.

Veseleşte-te, bucură-te Biserica lui Dumnezeu, închinându-te astăzi de trei ori fericitului lemn al prea sfintei Cruci a lui Hristos, căreia slujesc Cetele îngereşti, şi cu frică îi stau înainte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Închinu-mă Ţie, Dumnezeire sfântă, Treime după feţe, Unime după fire, Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt, unei Stăpânii şi unei împărăţii, care stăpâneşte toate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tu eşti Fecioară muntele cel mare, întru carele s-a sălăşluit Hristos, precum strigă dumnezeiescul David; prin care noi ne-am înălţat de pe pământ la cer, făcându-ne fii prin Duhul, întru tot fericită.

Catavasie: O, Maică Fecioară şi adevărată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut fără sămânţă pe Hristos, Dumnezeul nostru, cel ce s-a înălţat cu trupul pe Cruce, toţi credincioşii îl slăvim şi te mărim acum după vrednicie.

Sinaxar la Duminica a treia a Postului mare

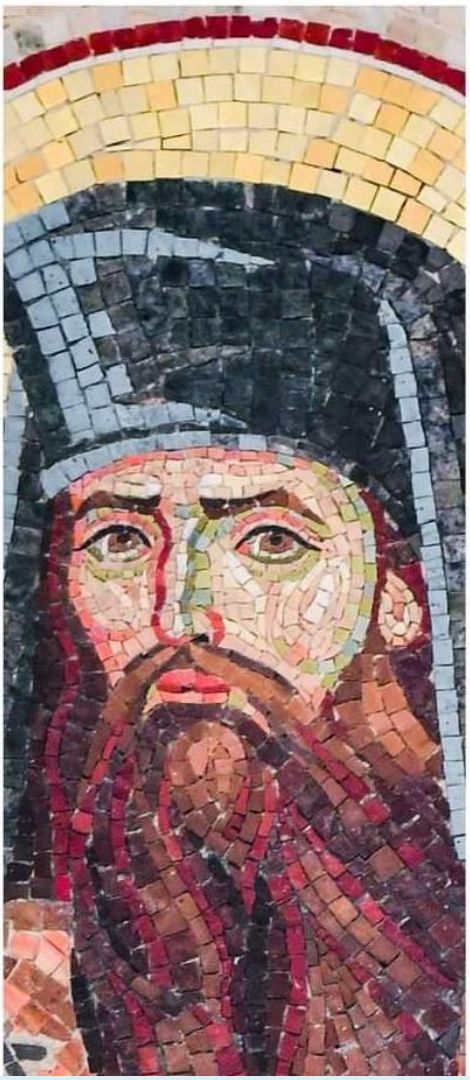

Pe drumul crucii mele

Ajută-mă, Stăpâne Doamne
Să merg şi eu pe-al Crucii drum
Că largă mi-a fost calea vieţii
Pe care mers-am pân-acum.

Când sub a Crucii greutate
Îmi va slăbi grumazul meu
Trimite-mi ajutor atuncea
Ca oarecând pe Chirineu.

Aproape de sfârşit Stăpâne,
Când chinul este mai amar,
S-aud şi eu făgăduinţa
Rostită către cel tâlhar!

Să am atunci o mângâiere
Să fiu părtaş la cina Ta
Precum erai la Răstignire
Cu Tatăl întru Slava Sa.

Sinaxarul din Minei, apoi acesta.

În aceeaşi zi, în Duminica a treia a postului mare, prăznuim închinarea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci

Stih: Tot pământul să se-nchine Crucii cele sfinte,
Prin care-a cunoscut a ţi se-nchina, Cuvinte!

Pentru că în timpul postului celui de patruzeci de zile ne răstignim şi noi oarecum, morţi fiind faţă de patimi, cu simţurile adormite şi potolite, din pricina amărăciunii postului, ni se pune înainte cinstita şi de viaţă făcătoare Cruce ca să ne îmbăr-

băteze, să ne sprijine, să ne aducă aminte de patima Domnului nostru Iisus Hristos şi să ne mângâie. Dacă Dumnezeu a fost răstignit pentru noi, oare nu trebuie ca şi noi să lucrăm mai mult pentru el ? Nevoinţele noastre ni se uşurează când ni se aduce aminte şi de nădejdea slavei ce ni s-a dat prin Cruce. Căci după cum Mântuitorul nostru urcându-se pe Cruce, a fost slăvit prin felul necinstit prin care s-au purtat oamenii cu el şi prin amărăciunile ce i-au pricinuit tot aşa trebuie să facem şi noi ca să fim slăviţi împreună cu el, cu toate că îndurăm cu greu nevoinţele postului.

Se mai explică prăznuirea de azi şi în alt chip. După cum cei care călătoresc pe o cale aspră şi lungă, zdrobiţi de oboseală, dacă întâlnesc pe cale un copac umbros, se odihnesc puţin, aşezându-se sub el, şi oarecum întineriţi termină şi restul drumului, tot aşa şi acum în timpul postului, a fost sădită de sfinţii Părinţi la mijlocul acestei căi obositoare Crucea cea aducătoare de viaţă, spre a ne odihni, a ne răsufla şi a ne face pe noi cei osteniţi sprinteni şi uşori pentru restul ostenelii.

Sau altă explicaţie. După cum la venirea unui împărat sunt purtate înainte steagurile lui şi sceptrul, iar în urmă vine şi el, plin de veselie şi de bucurie pentru biruinţa avută, iar împreună cu el se bucură şi supuşii, tot aşa şi Domnul nostru Iisus Hristos, vrând să arate biruinţa asupra morţii şi că are să vină cu slavă în ziua învierii, a trimis înainte sceptrul lui, semnul lui cel împărătesc, Crucea cea de viață făcătoare, care ne umple de multă bucurie, ne dă foarte mare uşurare şi ne pregăteşte să fim gata să-l primim pe împărat și să scoatem strigăte de bucurie întru întâmpinarea Biruitorului.

A fost aşezată Sfânta Cruce în săptămâna de la mijloc a postului celui de patruzeci de zile pentru următoarea pricină: Sfântul post de patruzeci de zile se aseamănă cu izvorul cel din Mera, din pricina asprimii, amărăciunii şi lipsei de trai bun ce ne face postul.

După cum dumnezeiescul Moise, când a băgat lemnul în mijlocul izvorului, l-a îndulcit, tot aşa şi Dumnezeu, care ne trece prin Marea Roşie cea spirituală şi ne scoate de la nevăzutul Faraon, prin lemnul cel de viață făcător al cinstitei şi de viaţă făcătoarei cruci, îndulceşte amărăciunea postului celui de patruzeci de zile şi ne mângâie pe noi care trăim ca în pustie până ce ne va duce, prin învierea lui, la Ierusalimul cel spiritual.

Sau altă explicaţie. Deoarece Crucea se numeşte şi este pomul vieţii, iar acel pom a fost sădit în mijlocul Raiului, în Eden, în chip potrivit şi dumnezeieştii Părinţi l-au sădit pe acesta în mijlocul postului celui de patruzeci de zile ca să ne amintească

şi de lăcomia lui Adam, dar în acelaşi timp să ne arăte, prin pomul acesta şi înlăturarea osândei lui. În adevăr dacă mâncăm din el nu mai murim, ci trăim.

Prin puterea Crucii, Hristoase Dumnezeule, păzeşte-ne de ispitele celui viclean, învredniceşte-ne să ne închinăm dumnezeieştilor tale patimi şi învierii celei purtătoare de viaţă, ducând la capăt cu uşurinţă calea acestui post de patruzeci de zile şi ne miluieşte pe noi ca un singur bun şi de oameni iubitor. Amin.